

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095025168/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

golde ophidselse, der ikke er begejtring, eller denne matthed, som det ikke er hvile for. Deres fattige sorger og glæder og deres stræben, som er oversat med mange små, ækle pletter, stiger som en grå sky op på min himmel, for jeg er et led af dem.

Jeg er blevet lykkelig, jeg alene, og jeg er uheldig, for jeg er ved ubegribelige bånd knyttet til en uheldig slægt, og dens smærte gennemfarer osse mig.

Jeg kan ikke digte, som det er mig værdigt, ti den ganske verden er fuld af skurrende rib, og jeg kan ikke få ørenlyd til at stå rene toner af harpen. Min begejtring kan jeg ikke bevare et helt minut igennem, for jeg indlænder luft, der er beklumret af stinkende begær, ryk af varmel dørskhed. Jeg får aldrig det rent frem, som helger i min sjæl; når det kommer ud i denne luft, besmittes det, blir råt og forvrænget. Hvordan skal jeg holde fast på mine melodier, når jeg rundt om hører ravne og ugler skrige?

Hvad skal jeg gøre? Kan jeg løsrive mig fra verdens mangfoldige elendighed, eller skal jeg kaste denne utilstrækkelige harpe bort og være som en af de andre?

